

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam με απόφαση της 28ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση Kawasaki Motors Europe N.V. κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

(Υπόθεση C-15/05)

(2005/C 82/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 28ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Ιανουαρίου 2005, το Gerechtshof te Amsterdam, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Kawasaki Motors Europe N.V. και Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι έγκυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 2518/98⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 1998, για κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ L 315), καθόσον τα περιγραφόμενα στο σημείο 5 του παραρτήματος καινούρια οχήματα (παντός εδάφους) που έχουν την κίνηση στους τέσσερις τροχούς κατατάσσονται ως οχήματα που έχουν σχεδιαστεί για μεταφορά προσώπων κατά την έννοια της κλάσεως 8703 21 του ΚΔ;
2. Αν ο κανονισμός στερείται κύρους, μπορεί το ΚΔ να έχει την έννοια ότι τα επίδικα εμπορεύματα μπορούν να καταταγούν σε μία μόνον από τις διακρίσεις της κλάσεως του ΚΔ;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2518/98 της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 1998, για κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ L 315, σ. 3).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση C-22/05)

(2005/C 82/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Rozet και την N. Yerrell, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Ιανουαρίου 2005 προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, αποκλείοντας τα πρόσωπα που απασχολούνται σε μια επιχείρηση διοργανώσεως εκθέσεων από το πεδίο εφαρμογής των εθνικών μέτρων με τα οποία μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η οδηγία 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1, παράγραφος 3, και 17 της εν λόγω οδηγίας·
2. να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο αποκλεισμός των προσώπων που απασχολούνται σε μια επιχείρηση διοργανώσεως εκθέσεων από το πεδίο εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας με την οποία μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η οδηγία 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, δεν προβλέπεται από το άρθρο 1, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας, το οποίο ορίζει το πεδίο εφαρμογής της. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ως άνω διάταξη, η οδηγία εφαρμόζεται σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων, εξαιρουμένων των αεροπορικών, σιδηροδρομικών, οδικών, θαλάσσιων, ποτάμιων και λιμναίων μεταφορών, της θαλάσσιας αλιείας και λοιπών θαλασσιών δραστηριοτήτων, καθώς και των ασκούμενων ιατρών. Η κατηγορία των προσώπων που απασχολούνται σε μια επιχείρηση διοργανώσεως εκθέσεων δεν μνημονεύεται στο ως άνω άρθρο και, επιπλέον, δεν πληροί τις προϋποθέσεις καμίας από τις παρεκκλίσεις οι οποίες επιτρέπονται από το άρθρο 17 της οδηγίας και των οποίων, εξάλλου, δεν έγινε επίκληση από τις βελγικές αρχές. Κατά συνέπεια, το Βέλγιο, εισάγοντας μια εξαίρεση που δεν προβλέπεται από την ίδια την οδηγία, προέβη σε εσφαλμένη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η οποία συνιστά παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει το εν λόγω κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 307 της 13.12.1993, σ. 18.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση C-23/05)

(2005/C 82/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Rozet και την N. Yerrell, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 23 Ιανουαρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 2000, για την τροποποίηση της οδηγίας 93/104/EK του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας ώστε να καλυφθούν οι τομείς και οι δραστηριότητες που εξαιρούνται από την εν λόγω οδηγία⁽¹⁾, ή, πάντως, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις ως άνω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Αυγούστου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 195, της 01.08.2000, σ. 41.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg με διάταξη της 13ης Ιανουαρίου 2005 στην υπόθεση Plato Plastik Robert Frank GmbH κατά CAROPACK Handels GmbH

(Υπόθεση C- C-26/05)

(2005/C 82/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 13ης Ιανουαρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Ιανουαρίου 2005 το Landesgericht Korneuburg, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Plato Plastik Robert Frank GmbH και CAROPACK Handels GmbH, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- Κύριο ερώτημα: «Είναι, κατά την έννοια της οδηγίας 94/62/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20-12-1994, ο παραγωγός συσκευασιών προς πώληση, ομαδοποιημένων συσκευασιών ή συσκευασιών μεταφοράς, ήτοι ο παραγωγός συσκευασιών, πάντοτε το πρόσωπο το οποίο στο πλαίσιο της ασκήσεως της επαγγελματικής δραστηριότητάς του συνδυάζει άμεσα ή έμμεσα ή αναθέτει σε τρίτους να συνδυάσουν άμεσα ή έμμεσα τα εμπορεύματα με το προϊόν το οποίο προορίζεται για

τη συσκευασία τους (σ. 2 του πρωτοτύπου) και ισχύει τούτο και για τις πλαστικές σακούλες; Είναι επομένως ο παραγωγός (προμηθευτής) των προϊόντων που περιγράφονται στο άρθρο 3, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, ήτοι προϊόντων τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για να περιέχουν αγαθά και για την προστασία, τη διακίνηση, τη διάθεση και την παρουσίαση αγαθών καθώς και ειδών "μιας χρήσεως" που χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό, παραγωγός (προμηθευτής) υλικών συσκευασιών (προϊόντων συσκευασίας) και όχι παραγωγός συσκευασιών προς πώληση, ομαδοποιημένων συσκευασιών ή συσκευασιών μεταφοράς (παραγωγός συσκευασιών· πρβλ. τις αντίστοιχες έννοιες του άρθρου 3, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας);»

- Πρώτο συμπληρωματικό ερώτημα σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο κύριο ερώτημα: «Δεν είναι, επομένως, το πρόσωπο που παράγει πλαστικές σακούλες παραγωγός συσκευασιών προς πώληση, ομαδοποιημένων συσκευασιών ή συσκευασιών μεταφοράς, αλλά παραγωγός υλικών συσκευασίας (προϊόντων συσκευασίας);»

- Δεύτερο συμπληρωματικό ερώτημα σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο συμπληρωματικό ερώτημα: «Αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα στην αρχή της ισότητας, στην απαγόρευση των μη αντικειμενικώς δικαιολογούμενων περιορισμών της επαγγελματικής ελευθερίας και στην απαγόρευση της προκλήσεως στρεβλώσεων στον ανταγωνισμό νομοθεσία κράτους μέλους η οποία προβλέπει επ' απειλή ποινής ότι ο παραγωγός υλικών συσκευασίας, ιδίως αν παράγει μεταξύ άλλων πλαστικές σακούλες, δεν υποχρεούται ούτε να τις λάβει πίσω ούτε να μετάσχει συναφώς σε σύστημα συλλογής και ανακτήσεως, εκτός και αν υπάρχει φορέας που αναλαμβάνει την υποχρέωση αυτή σε μεταγενέστερο στάδιο διανομής και χορηγεί συναφώς στον παραγωγό των υλικών συσκευασίας βεβαίωση που παράγει έννομα αποτελέσματα;»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg με διάταξη της 5ης Ιανουαρίου 2005 στην υπόθεση Elfering Export GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-27/05)

(2005/C 82/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 5ης Ιανουαρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Ιανουαρίου 2005, το Finanzgericht Hamburg, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Elfering Export GmbH και Hauptzollamt Hamburg-Jonas, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος: